



Ибиса, Ибиса, Ибиса, Ибиса... трала ла ла ла ла... Песента

гърми в кафенето, ис



тари, ще изпадаме о

както и завой на испански си е направо курва. Ма така се стреснах първия път, като проехтя то

- Hei, allí hay una curva! (хей, ай ай уна курва)

- Какво???

- Hay una curva!

Хм, ми гледам... гледам... ама не виждам никаква курва!

- Амиго, деспуес еста курва еста естасионес де трен! (приятелю, след завоя е гарата за влакове)

Трен, вече се досетих, че е влак, ама курва не виждам! И как така след курвата е гарата (за влак)

- Gracias!

Бе, каква грация! Е, мерси, малко съм пълничка, ама щом казваш, че съм грация...! Не било грация!

- Хей, коньо!

- Каквооо!? Какъв кон? Къде?

Не било кон, даже и магаре не било! Било ммммм... нещо неприлично. Нещо като майна! Нещо като

И хич не си правете илюзии, че може да платите с билети! Нищо, че черно на бяло пише, че прие



недоразумението е наистина конфузно! С думичката благодаря! Благо-даря. Една красива дума Много нелепо ми се виждаше това благодаря да го мятам навсякъде и за всичко. Ми то това бла "Thank you" и туй "Gracias" трябва да си ги назубрил! Даже си мисля, че тези другите още преди Абе, струваше ми се т



макар и само с дума към човека, подал ти стол, вилица, донесъл ти кафето или просто казал ти "Добро утро!". Като малка награда за едно добро дело. И си мисля, че това уважение, на което ние не сме научени, ни разделя тук, в чужбина и там, в Б

Има една случка тук, която ще помня винаги и винаги ще бъде символ за мен колко всички нации



никого строежът и без да безпокой никого... Започна подписка да бъде преместен. Но така или иначе да си пият кафето там. Не го напуснаха, дори и когато багерите копаеха под носа им. Знаеха, че Ето това е нещото, което ме кара да настръхвам от уважение пред силата им да се поддържат. Думичка, която ги кара да се уважават и да се зачитат един друг! Може би... може би!

Ми кво да се прави! Малко сме си Бай Ганьовци още! Щото то и благодаря-то се нуждае от специално Е, това е за днес! Ако не искате да се чувствате като прислуга, изисквайте да ви благодарят... но

Милена Марева  
за вестник "Народно дело"  
18 септември 2007г.

{backbutton}

